

Okresní soud v Kolíně

Kmochova 144

Kolín III

28002 Kolín

ID DS: dwpaby3

Sp. zn.: 3 T 102/2023

Obžalovaní:

- 1. Jan Šinágl**, nar. 9. 12. 1952
Bratří Nejedlých 335
26753 Žebrák
ID DS: qqufvh3
- 2. Miloš Hora**, nar. 8. 11. 1961
č. p. 1
27163 Třebovle
ID DS: ceddy7
- 3. Leoš Král**, nar. 27. 5. 1970
Opletalova 11
Netřeby
27345 Hřebeč
- 4. MgA. Jiří Vondráček**, nar. 7. 1. 1951
Kozinova 828/12
Hostivař
10200 Praha 10
ID DS: s96dy86
- 5. Johana Tefrová**, nar. 10. 5. 1974
Školní 36
Příbram VIII
26101 Příbram

Vyjádření

obžalovaného k obžalobě Okresního státního zastupitelství v Kolíně
ve smyslu ustanovení § 196 odst. 2, odst. 3 trestního řádu (dále jen „TrŘ“)

Elektronicky

Bez příloh

I.

[1] Obžalobou Okresního soudu v Kolíně je první obžalovaný (dále jen „*obžalovaný*“) viněn, že zmařil uspokojení svého věřitele tím, že zcizil svůj majetek a způsobil tímto činem značnou škodu, čímž měl spáchat přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku (dále jen „*TrZ*“).

II.

[2] Obžalovaný se však tímto trestným činem **necítí být vinen**, protože má za to, že se o trestný čin nejedná.

[3] Zákonným znakem přečinu poškození věřitele podle § 222 TrZ je následek úplného nebo částečného zmaření uspokojení věřitele. Tento následek však v obžalované věci nenastal.

[4] Odpovídá skutečnosti, že spoluobžalovaný Hora se pokusil zinscenovat dobrovolnou dražbu, v jejímž rámci měly být domněle vydraženy nemovitosti obžalovaného (rodinný dům se zahradou). Spoluobžalovaný Hora však, jakožto osoba nedostatečně znalá práva, nevzal v úvahu, že jím – dle jeho tvrzení – opakovaně, resp. mnohokrát realizovaný scénář, kdy je stanovena nepřiměřeně vysoká vyvolávací cena, kterou poté dražebník na základě fiktivního souhlasu vlastníka dražené věci sníží na cenu naopak nepřiměřeně nízkou, čímž dojde k faktickému vyloučení jiných než s dražebníkem spolupracujících zájemců (§ 23 odst. 12 zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách), nevede k platnému vydražení nemovitosti, pokud zaplacením exekované částky nezanikne generální a speciální inhibitorium, a to se u exekuce, ve které je vymáháno jiné než peněžité plnění, nestane, neboť taková exekuce musí být pravomocně zastavena: splněním vymáhané povinnosti nedochází k jejímu zániku *ex lege* (§ 351 odst. 1 věta druhá OSŘ).

[5] Důsledkem je, že obžalovaný nepozbyl v důsledku domnělé dražby vlastnického práva k nemovitostem (hodnota movitých věcí je v porovnání k jejich hodnotě zcela zanedbatelná), a to až do doby, kdy byly tyto vydraženy v insolvenčním řízení; ke zkrácení věřitelů proto nikdy nedošlo. Z výtěžku zpeněžení byla poté uhrazeny všechny částky, které obžaloba chybně označuje za vzniklou škodu. S ohledem na to, že obžalovaný nemohl po celou tuto dobu se svým majetkem platně disponovat, nemohl postupovat při úhradě svých závazků jinak než vyčkat na výsledek insolvenčního řízení.

Důkaz: zpráva katastrálního úřadu o průběhu vkladového řízení – budiž vyžádána soudem
insolvenční spis – budiž vyžádán a připojen soudem

III.

[6] Z uvedeného vyplývá, že obžalovaní Hora, Král a Tefrová, případně další pachatelé, postupovali při své činnosti systematicky fraudulentně – fraudulentní byl zjevně jejich samotný *modus operandi* – avšak k tomuto podvodu v případě předmětné dražby nedošlo, neboť tomu zabránil samotný zákon. Jednalo se toliko o pokus trestného činu, a to **pokus nezpůsobilý**, neboť, jak bylo vysvětleno shora, zákon neumožňuje obžalovaným předestřenou a očekávanou cestu zániku exekuce na jiné než peněžité plnění jejím vyplacením.

V Žebráku dne 24. ledna 2024

Jan Šinágl